

ҚАЗАҚ ЖӘНЕ ГРЕК МЕНТАЛИТЕТІНІҢ ЕРЕКШЕЛІКТЕРІ

Әр халықтың менталитеті өзінің табиғи-жағрафиялық ортасымен ерекшеленеді. Қоршаған ортанды біркелкі түрде халыктар кабылдай алмайды. Қоршаған ортандың этностар табиғатына қарай күнделікті тұрмыста орындағытын іс-эрекеттің бағытына орай ерекшеліктік түрде қалыптасады. Мысалы, қазақ менталитеті европалықтар шенберіне сыймайды. Қазақ жері қандай кең болса, оның менталитеті де мол, рухани жағынан өте бай. Менталитет ең бастапқы түрде тұрган жағрафиялық ортаға, материалдық негізге, әлеуметтік-саяси жағдайларға байланысты. Д. Кішібековтің айтуынша, қазақ менталитеттің өзіндік ерекшеліктері бар. «Ол ерекшеліктер, біріншіден, қазактар ұдайы мал бағып, сонын сонында көшіп-қонып жүрді. Ол үшін кебінесе кең дала, жазық жайлаудардың, тіпті шөлді жерлердің қажеттілігі бар еді. Екіншіден, көшпелі халықтың қажет өмір сүру тәсілі, әдет-ғұрпының сол көшпелі тұрмыска бейімделуі, көшпелі мал өсіруші елдің тұрмысы, тұрган үйі, киген киімі, ішкен тамағы,

бәрі сол жағдайға сәйкестірілген. Үшіншіден, көшпелілердің бір жерге шоғырланбай, мал бағу жағдайына сәйкес ауыл-ауыл болып бірінен бірі алшақ тұруы [1, 6].

Байқап отырсақ, қазақ менталитеттің қалыптасуына, оның кең шөл даласы, көшпенділік тұрмыс-салты, мал бағу іс-эрекеті үлкен әсер еткен. Ал, гректердің менталитеті мұлдем басқа жағрафиялық ортада қалыптасқан: теңіз жағасы, отырықшылық жағдайда бидай, жеміс-жидек, көкөністі өсіруімен шұғылдану – бәрі де гректердің ерекше мінез-құлқын, өмір сүру тәртібін өздерінің тұратын ортаға сай, негізгі іс-эрекеттеріне, отырықшылықтың өміріне орай сәйкестірілген менталитеттің қалыптасуына әсер еткен. Ең бастапқы ықпал еткен – күнделікті тұрмыстық іс-эрекет. Егерде қазактардың негізгі өмір сүру тәсілі – мал бағу болса, гректер жерді өңдеу шаруашылығымен шұғылданған. Сонымен қоса, оларда мал (қой) бағып, теңізben байланысты-теніздік іс-эрекетпен айналысқан – балық-

шылардың, моряктардың тенізге катысы бар. Теніз және ауылшаруашылық жерді өндөйтін диханшылық шаруашылыштар басым болғандықтан, олардың салт-дәстүрлері де, мінез-құлықтары да осы екі негізгі кәсіптеге орай қалыптасада. Гректердің негізгі салт-дәстүрлері диханшылық шаруашылықпен байланысты: олар бастапқы уш элементтен құрапады:

1. күнделікті практикалық еңбек үрдісі, осы еңбек үрдісімен байланысты салт-дәстүрлердің негізгі максаты: еңбек үрдісін жаңдандыру қуат беру аркасында белгілі жетістіктерге, табыстарға жеткізу. Еңбектік ритуалдар көбінесе, солярлық табынушылықпен байланысты.

2. салт-дәстүрлердің түрі ежелгі гректердің дәстүрлерімен байланысты. Олар антик мерзімінде және Рим, Византия дәуірлерінде құрылған.

3. Гректердің салт-дәстүрлерінің үшінші түрі шіркеулік мерекелермен байланысты. Олар гректердің діни көзкарасындағы киелі болып саналатын адамдардың туған күндеріне арналған мерекелер. Осындай шіркеулік мерекелерге бұқіл бұқара халық катысады, себебі олар реесми түрде өткізіледі [2].

Шіркеулік мейрамдардың бірі – Илья пайғамбардың туған күніне (20 шілде) арналған мейрам. Илья пайғамбарға табынушылықтың негізінде Зевске табынушылық жатыр. Зевстің сыйынатын қасиетті ағашы – емен. Зевсқа табыннатын жер – таулар. Христиан діні кен таралуына байланысты Зевсқа табынушылық жойылып, Илья пайғамбарға табыну басталды. Илья пайғамбарға сыйыну үнемі таудың басында, Зевс тұратын тауларда болатын болды, Илья пайғамбарға арқау таулардың төбесінде, шындарда үнемі часовнялар салынған. Ал Илья пайғамбардың туған күні болғанда адамдар таудың шынына шығады.

Сонымен қатар гректер мен қазактардың ұқсас салт-дәстүрлері бар. Мысалы, жаңбырды тілеу, жаңбырды шақыру рәсімі. Бірақ осы рәсім гректерде және қазактарда әр басқа түрде өткізіледі, мысалы гректер рәсімді өткізу үшін ең алдымен 8–10 жастағы қызды таңдал алады. Ол қыз жетім болуы керек. Сол жетім баланың денесін басынан аяғына дейін гүлмен әшекейлендіреді. Осы қыздың аты осы рәсімнің атымен бірдей аталады – Перпируна. Соңан кейін қызды қоршап алған қыздар мен жас әйелдер тобы көшө аралап, келесі өлеңді айтады.

Перпируна жүріп,
Құдайға жалынады,
Жаңбыр жаусын дейді.
Көкірез мол шықсын, – деп тілейді.

Перпируна кірген әрбір үйдің қожайыны әйелі алдымен қыздың үстіне, басынан аяғына дейін су шашады, соңан соң қыздың қасындағы қыздарға, қатын-қалаштарға ұсақ тының сыйлықтар улестіреді.

Ал қазақтар жаңбыр тілеу рәсімін «тасаттық» деп атайды. Р. М. Мұстафина «тасаттық» рәсімін келесі түрде сипаттайты: «Тасаттық устраивают в засушливую погоду, грозящую засухой, несколько семей складываются, по 10 рублей, покупают коня или быка(корову или барана), различные продукты: рис, чай, сахар, конфеты, печенье, готовят ритуальное блюдо: куырдак, бешбармак или плов. Обычно «тасаттық» устраивают у речки, арыка, канала или во дворе чьего-либо дома или у дороги, чтобы люди с добрыми намерениями смогли отведать жертвенной пищи. Многие информаторы отмечали, что кровь жертвенного животного должна на стечь в проточную воду. Это считалось необходимым условием для того, чтобы пошел дождь. Некоторые информаторы считают, что кровь жертвенного животного должна не в воду стекать, а заливаться в землю (Меркенский и Сарыусуский районы, Джамбулская область, Илийский район, Алма-Атинская область) [3, 124]».

Географиялық климат, әлеуметтік-тариҳи жағдай халықтардың, солардың ішінде, гректердің және қазактардың мінез-құлықтарын да ерекшеліктендеріді. Тіпті кейбір қасиеттері бір-біріне ұксайды, соңда да бәрібір ерекшеліктері көзге түседі, мысалы, қазақтар да, гректер де көп сөйлеуді жақсы көреді. Бірақ екі халықтың осы қасиеті бір-бірінен жіктелініп тұрады. Гректер көп сөйлеп, бірінші рет кездескен адамға барлық тарихын, соңғы жаңалықтарды, көршілер туралы акпаратты көліктө де, тавернада бола ма, барлық жерлерде актарып салып отырады. Ал қазактардың көпсөздігі гректердің сөзшеңдігінен мұлдем басқа Д. Кішібековтің ойынша, қазактың сөйлесуді аңсайтын себебі бар: ол – ауылдардың бір-біріне алшақ болуы, көшпенділік салт-тұрмыстық нәтижесі. Соңдықтан да, егер отырышы ел әр уақытта, айталық, қала тұрғыны, далалы жерге барып, өзімен өзі болуды аңсайтын болса, көшпелі ел адамдары басқа адамдармен кездесуді, сөйлесуді аңсайды. Бірақ қазақ әнгімесінде асықпайды, әр нәрсенің мән-жайына жетіп, түсінуді қажет етеді. Сөйлескенде қазақ әнгімесінің түйінін іздеген, көп сөздің тобықтай түйініне назар аударып отырган. Қазақ сөзшеш, бірақ мылжың емес. М. Әуезов «Абай жолы» романында «Қырт Жұманды» сынап, оның мылжындығын,

мәнсіз, сөлсіз сөз айтқаның қазактардың жақтырмаганын көрсетеді. «Осы қазақ иттің не оттайтынын білмеймін «Жұман қырт», «Жұман қырт» деп маған ат қойып, айдар тағып алды. Сонынан бір қалсайши. Егер көп сөйлейтін кісі қырт болса, кешелер дүйім елді жиып алып, күні бойы Құнекен жалғыз өзі сөйледі, көп сөйлеген қырт болса, анық қырт «осылар емес пе?» Менде осы не ақысы бар «қырт» деп қыр сонынан қалмайтын, – дегенде, Абай қолын жуа алмай, өнен бойымен селкілдеп, қатты сықылықтап, күлді (М. Әуезов. «Абай жолы». Алматы, 1989. 22-28-беттер).

Абайдың күлгендінің себебі бар, себебі қазақ бос сөйлемей «төксан ауыз сөздің тобықтай түйіні болу керек» деген, көп сөз, түйінсіз сөз – мылжың сөз, мақсат көп сөйлеуде емес, мәнді сөйлеуде болып тұр.

Қазақтың келесі мінезі – малжандылық. Қазақ малын қадірлекен, себебі көшпелі қазақ қоғамының өндірісі мал бағу, төл өсіру, сол арқылы өмір сұру. Қазақ малды «төрт тұлік» деп, малды санқылы мақал-мәтелдерде бейнелекен, мысалы: *мал екеш малда, от жеп, су ішкен жеріне тартады; туган жердің туғие жейтін жасырағы да дәрі; туғие ойнайтын топырағы да дәрі; ай мүйізді қошиқар; ала тайдай бүлдірді; егіз қозыдай; кәрі қойдың жасындағы жасасы қалды; мал құлагы саңырау; малжанды; сілекейі ақты; мал құмар; сиырдай мүйіздесті; сиырдың бүррегіндегі бытырады, сиыр мінез; сиыр құйымшақтатты* [5], т.б.

Қазақ өсіресе жылқы малын бағалаған, себебі жылқы мінсен қөлік, ішсен ашытқан сүті қымыз, мейірін қанады, жесен тамақ, кисен кім. Сондыктан да қазақ жылқы малын қадірлеп, былай деген: «қасиетті жануар. Біздің тегіміз түркі, түлігіміз жылқы. Содан да болар, атам қазақ: кой – береке, түйе – ғазиз мал, ал аттың жалына киямет күніне шейін жақсылық байлаулы тұрады, – дейді. Жылқы – төрт тұліктің төресі. Тәқаппар, сезімтал, кірпияз, киелі жануар (Егемен Қазақстан. 31/7. 2002).

Қазақ өз мінезін қойдың және жылқының мінезіне ұқсатады, мысалы: «Біз – қазақ баласы – баққан малымыз сияқты жылқы мінездіміз. Бізде момын қойдың мінезі де бар. Откені қазакта жылқыдай өр, жылқыдай жылдам, жүйрік көп, сонымен қабат қойдан қоңыры да мол, жалпы қазақтың деген адамның бәрінің мінезінде, құлқында тәбіздік бар. Сонымен бірге еттен сүйекке жеткенше үндемес момындығымыз етті» (Ұлы Қазыбек би. Тұп-тұқианнан өзіме шейін. 127 б.).

Казақ жасынан атқа мініп үйренген, өмірі бойы барлық іс-әрекет «осы жануармен тығыз байланысқан, сондыктан да «ат» түлігімен байланысты алуан түрлі фразеологизмдер де қазақта бар, қараңыз: *ат байлар, ат байлады, ат басына соқтыгу, ат басын түрді, ат басын тартты, ат басындаі, ат жақты, ат жасын құшты, ат жаңбырлығын жасатты, ат жаратты, ат жарыс, ат жетпес, аттан жетпес жер, ат кекілін кесіпти, ат көбең тартып қалды, атқа жем түсті, ат қақты, ат көпір қылып алды, атқа жем түсті, атқа қонды, ат құлагында ойнады, т.б.*

Атқа байланысты фразеологизмдерді семантикасы жағынан бірнеше топқа бөлуге болады. Осы топтарда адамның түрін, мінезін, қылығын бейнелейтін фразеологизмдер кездеседі, қараңыз:

1) адамның жылқыға ұқсаган мінезі туралы: *ат бауырына алды (қатығез), атқа жесеңіл құдаша (жесеңілtek, үшқалақ мінез), атқа мінер (тысық), ат құлагында ойнайды (тысық, икемді), ат міңгізді, тоң кигізді (ашық адам), атты арбан, аттан жұтты (обыр, жалмауыз ұғымында), ат үстінде үйықтады (мазасыз, тынышсыз), биені бүгімен жұтады, туғені туғімен жұтады (жесемқор, жесебір адам), құланның құдайдың құнанындаі, тайын тәңірісіндей көрді (сараң адам), ат ойнатты (астамышылық жасасайтын өктемеді адам), атты жасал, адамда қам жсоқ (жесеңілtek, ештеңені ойламайтын адам туралы), ат сауырна алып келген (ер жүректі адам), ат қойды, атой салды (жасауынгер мінезді адам), ат көпір қылып алды, ат көпір қылып беру (дархан мінез туралы), т.б.*

2) адамның түрі: *ат жақты;*

3) адамның бойымен байланысты өлшемдер: *ат бойы, ат түягы тимеген (жер), ат шаптырым, тай шаптырым, ат құлагы көрінбейді, бие бауындаі, т.б.:*

4) тәулік мезгілі: *ат қара тіл болғанда, бие алдын уақыт, бас бие сауым уақыт, т.б.*

5) ұл немесе қызды жынысы бойынша айыру: *атқа мінер, ат қосишилы болдың ба? Қырық жылқылы болдың ба? Ат байлар (ер бала), ат ұстарың өзіңе тартсын (ұл туралы тілек айтту);*

6) көлемді, салмақты білдіретін тіркестер: *ат беліндей (азғантай, азғана), т.б.*

Қазақтарға қарағанда, гректер мал асырауға онша көп көніл бөлмейді. Ұстайтын малдары қой, ешкі, сиыр, сондыктан да малмен байланысты фразеологиялық тіркестерде малдың бейнелері көп көлемде суретtelмеген. Гректер орнықты өмір

сүріп, диханшылықпен шұғылданады.

Қорыта айтканда, гректер мен қазақтардың менталитеттінің ұқсастығы туралы айтуға болмайды, себебі әр этностың менталитеттінің қалыптасуына әр түрлі орта, олардың өмір сүру тәсілі, шұғылданған іс-әрекеттің бағыты ерекше әсер еткен.

ӘДЕБИЕТ

1. *Кишибеков Д.* Қазақ менталитеті: кеше, бүтін, ертең. Алматы: Фылым, 1999.
2. *Иванова В.С.* Греки // Обычаи народов Европы. 1986.
3. *Мустафина Р.М.* Представления, культуры, обряды у казахов. Алма-Ата: Қазақ университеті, 1992.
4. Қазақтың мақал-мәтелдері. Алматы, 2004.
5. *Кеңесбаев С.* Қазақ тілінің фразеологиялық сөздігі. Алматы: Фылым, 1977.

Резюме

В статье рассматриваются некоторые особенности казахского и греческого менталитетов, характеризуются такие черты национального характера, как многословность казахов и греков, любовь к животным, в особенности у казахов, указывается, что особое отношение к животным связано у

казахов с кочевым образом жизни. Исследуются также черты менталитетов данных этносов, связанные с традициями, обычаями. Изучение менталитетов проводится автором в сравнительном аспекте.

Summary

The article considered some peculiarity of Kazakh and Greek mentalities and defined features of national characteristic such as: verbalizing Kazakh and Greeks, love of animals especially Kazakh as based with their nomad life. Showed mentalities peculiar of this ethos linked with their traditions and customs

Е. Бекетов атындағы ҚарМУ 10.10.06 ж. түскен күні